

Sahte Dengenin iğrenç aldatmacası: Batı medyasının İsrail'in Gazze'deki soykırımını aklama suç ortaklığı

4 Temmuz 2025 itibarıyla Gazze'deki yıkım akıl almaz boyutlarda. İsrail'in son saldırısının başlamasından bu yana tahminen 270.000 ila 378.000 Filistinli öldü; bu sayı, resmi olarak bildirilen 57.000 doğrudan ölümü gölgede bırakıyor ve bu rakam bile moloz altında kalan cesetler ve erişilemeyen bölgeler nedeniyle sınırlı. Ancak bu eşi benzeri görülmemiş toplu katliam karşısında, ana akım Batı medyası, "denge" ve "nesnellik" kisvesi altında iğrenç bir şekilde çarpıtılmış bir anlatı sunmaya devam ediyor. Bu sözde tarafsızlık, suç ortaklığından başka bir şey değil. Nükleer silahlı bir işgalci devlete ve abluka ile bombardıman altında olan devletsiz, kuşatılmış bir nüfusa eşit ağırlık vererek, medya kuruluşları soykırımcı şiddeti aklamada aktif katılımcılar haline geliyor.

Bastırılmış istatistikler ve ölüm sayısının örtbas edilmesi

Rakamlar, medyanın yüzleşmeyi reddettiği bir hikaye anlatıyor. Ocak 2025'te *The Lancet*'te yayınlanan bir çalışma, 2024 ortasına kadar 64.000'den fazla doğrudan ölüm olduğunu tahmin etti ve bu rakamın %41 oranında eksik sayıldığını belirtti. Açlık, hastalık ve altyapının çökmesi nedeniyle dolaylı ölümleri dikkate alan daha sonraki tahminler, Temmuz 2024'e kadar toplam ölüm sayısının 186.000'e ulaştığını öngördü. O zamandan beri devam eden tırmanış dikkate alındığında, mevcut 270.000 ila 378.000 aralığı spekülasyon değil; çatışma bölgelerindeki fazla ölüm oranlarına dair tarihsel modellere dayanıyor. Yine de medya, Gazze Sağlık Bakanlığı'nın kısıtlı rakamlarına sarılıyor, " Hamas tarafından yönetiliyor" etiketiyle güvenilirliğini sorguluyor ve Bakanlığın önceki İsrail saldırıları sırasındaki uzun doğruluk geçmişini görmezden geliyor. Bu kasıtlı eksik raporlama, felaketin boyutlarını sulandırıyor ve küresel öfkeyi geciktiriyor.

Vahşet propagandası ve çürütülmüş korku hikayeleri

Gazetecilik suçu sadece ihmal değil, aynı zamanda çarpıtmadır. Savaşın başında, küresel manşetler doğrulanmamış korkunç hikayeleri yankıladı: **40 bebeğin başı kesildi, bir bebek fırında pişirildi, bir fetüs annesinin rahminden kesildi.** Politikacılar tarafından yaygın bir şekilde yayılan ve CNN ile Sky News gibi medya kuruluşları tarafından eleştirel olmadan büyütülerek duyurulan bu iddialar, İsrail'in misilleme kampanyası için duygusal bahaneler olarak hizmet etti. ABD Başkanı Joe Biden bile bir kamu konuşmasında baş kesme iddiasını tekrarladi. Bu suçlamaların hiçbirini destekleyen bir kanıt asla bulunmadı. İsrail hükümeti bile daha sonra bunları doğrulayamayacağını kabul etti. Yine de, bugüne kadar, bu medya kuruluşlarının çoğu resmi bir düzeltme yayınlamadı. Bazıları hala çürütülmüş iddialara gerçemiş gibi atıfta bulunuyor.

Bu gazetecilik değil. Bu vahşet propagandasıdır – toplu katliamları meşrulaştırmak ve muhalefeti susturmak için bir mekanizma. Doğrulanmamış korku hikayeleri anında, eleştirel olmadan yayınlanırken, belgelenmiş İsrail savaş suçları şüpheyle karşılanıyor veya tamamen küümseniyorsa, bir desen ortaya çıkıyor: Filistinlilerin insanlıktan çıkarılması ve İsrail’in cezasızlığının korunması.

Kurumsal önyargı ve medya işbirliği

Bu önyargının sistemik doğası açıkça görölüyor. BBC, Ortadoğu editörü Raffi Berg yönetiminde, *Gaza: Saldırı Altındaki Doktorlar* gibi araştırmacı içerikleri gömmüş, sadece Channel 4 gibi daha cesur medya kuruluşları tarafından kurtarılmıştır. CNN, ürütölmelerine rağmen İsrail iddialarını yayınlamaya devam etti, hatta Al Jazeera’nın *Failing Gaza* belgeselinde detaylandırılan i itirazları görmezden geldi. *The New York Times* gibi Amerikan medya kuruluşları, Uluslararası Adalet Divanı’nın Güney Afrika’nın İsrail’e karşı soykırım davasını makul bulmasına rağmen “soykırım” kelimesini yasaklayan Orwellvari editöryal politikalar uyguladı. Axel Springer gibi Avrupalı medya holdingleri, yasadışı yerleşim ekonomisinde mali çıkarlara sahip, mülksüzleştirmeden doğrudan kâr ederken, Politico gibi yan kuruluşlar aracılığıyla haber kapsamını şekillendiriyor.

Tanıkların susturulması: Gazeteciliğe karşı bir savaş

Medya boşluğuna ek olarak, İsrail, saldırının başlangıcından bu yana tüm yabancı gazetecilerin Gazze’ye girişini yasakladı ve böylece tek elden haberlerin kuşatma altındaki Filistinli gazetecilerden gelmesini sağladı. Bu yerel muhabirler, haberleri için nihai bedeli ödedi – yaklaşık 250 kişi İsrail güçleri tarafından öldüröldü, bu ölüm sayısı açıkça basın olarak tanımlananları da içeriyor. Tanıkları ortadan kaldırarak ve bağımsız sesleri susturarak, İsrail, olayların kendi versiyonunun küresel anlatıya hakim olmasını sağlıyor.

Sahte denge: Yanıltma aracı

Bu vakaları birleştiren şey sadece önyargı değil, kasıtlı bir mimaridir. Sahte denge, tarafsız bir ereve değil, bir yanıltma aracıdır. İklim inkârcılarının bir zamanlar iklim bilimcileriyle yan yana sunulduğu ve aşi karşıtlarının tıbbi konsensüse karşı platformlar aldığı gibi, Gazze’deki soykırım, işgalci ile işgal edilen arasında sahte bir eşdeğerlik altında gömölüyor. Ancak bu bir tartışma değil. Bu tek taraflı bir katliam, çeyrek milyondan fazla Filistinli’nin öldüğü, buna karşılık İsrail tarafında bu sayının bir kısmı kadar kayıp var.

Suç ortaklığının bedeli

Bu aldatmacanın sonuçları muazzam. Uluslararası eylemi geciktiriyor. Faillerin cezasız hareket etmesine izin veriyor. Bir bütün halkın kuşatma altındaki acısını siliyor. Gelecekteki suçları cesaretlendiriyor. Batı medyası, tarafsızlık iddiasını terk etmeli, İsrail’in Gazze’deki eylemlerinin gerçekliğiyle yüzleşmeli ve yayılmasına yardımcı oldukları uydurma yalanların kaydını düzeltmelidir. Gazze’nin kanı daha azını talep etmez.

Sessiz kalmak – ya da daha kötüşü, “dengeli” kalmak – soykırımın tarafında durmaktır.